

GHEORGHE BUZATU – SEPTUAGENAR

Deși aparținem unor domenii complet diferite, sfera largă a învățământului și cercetării în care ne desfășurăm activitatea ne-a intersectat pașii, facilitându-ne cunoașterea reciprocă. Începuturile acesteia se situează acum câteva bune decenii, prin anii '80, în perioada de tristă amintire, când un coleg mi-a semnalat că la îndoctrinarea lunară este anunțat un „altfel” de vorbitor, istoricul Gheorghe Buzatu. Auzisem de el ca specialist care-și făcuse deja mâna, care avea un loc al lui, dar mai ales că ar avea un adaos de nonconformism, pe cât de insolit atunci, dacă nu chiar riscant, pe atât de incitant. Audiindu-l, Gheorghe Buzatu a reconfirmat solida formație de istoric, a impresionat prin informația și elevația expunerii, dar mai ales prin evitarea absolutizărilor impuse în acel timp, și care a revigorat auditoriul îndeobște apatic, blazat.

Impresia de-atunci s-a definitivat prin activitatea și scrierile ulterioare, care definesc, fie și prin simpla foietare a textelor, câteva dintre atributele eminentului specialist: neobișnuita capacitate productivă și de angajare, soliditatea și profunzimea gândirii, erudiția multilingvă în domeniu, apărarea și practicarea dreptului la diferență.

N-aș putea, desigur, să opinez asupra valorii intrinseci a scrierilor sale, nu puține la număr, chiar dacă lectura integrală a uneia dintre ele, asupra mareșalului Antonescu, îmi îngăduie, poate, a remarca neconvenționalismul gândirii autorului, viitorul rămânând a depinde de partea cui este adevărul referitor la personalitatea arătată. Aprecierile însă asupra importanței preocupărilor, a problematicii abordate și însemnătății realizărilor sunt exprimate de distincțiile acordate lui Gheorghe Buzatu de Academia Română (Premiul Academiei Române pentru teza de doctorat din 1981) de Dicționarele naționale și internaționale de referințe asupra personalităților domeniului, de dezbaterile de specialitate care-l solicită,

de interviurile care-l implică, în fine de instituțiile de învățământ superior – Facultatea de Litere și Istorie a Universității din Craiova – care i-au cerut colaborarea și unde oficiază cu rigoare și talent de peste două decenii.

Pe același traseu al înfăptuirilor majore se impune a sublinia aportul decisiv al profesorului Gheorghe Buzatu la înființarea și existența în cadrul Filialei Iași a Academiei Române a Centrului de Istorie și Civilizație Europeană, care în decursul anilor a evoluat ascendent, devenind, sub conducerea sa, o autentică și recunoscută școală de istorie.

Între argumentele omagierii n-aș invoca și angajarea sa politică din ultimul timp, fiindcă domeniul îmi este dacă nu străin, atunci doar ca o scenă ale cărei personaje se ivesc și se schimbă în funcție de interese și nu de idei îndelung ucenicite. În ceea ce-l privește pe Gheorghe Buzatu, aș crede că prezența Domniei Sale în această sferă a fost o alegere cu scop de asanare înnoitoare, ceea ce se pare că i-a reușit doar ca exercițiu de liberă gândire și bune intenții, fiindcă starea „partidei” e în suspensie.

Și cum aș putea încheia succinta incursiune aniversară în viața și activitatea reputatului istoric, fără a omagia deopotrivă interlocutorul de o captivantă erudiție, prospețime și luciditate a informației, generozitatea Domniei Sale, ținuta de o cuceritoare civilitate, curtenia și reverența față de cei cu care colaborează sau a colaborat, ultimilor păstrându-le o fidelă și pioasă amintire...

Acest prestigios palmares de autentică ținută academică aureolează fericit rotunda aniversare de astăzi a profesorului Gheorghe Buzatu căreia îmi alătur, cu bucuria prieteniei ce port sărbătoritului, urarea de ani mulți și plini, puterea de-a continua proiectele în lucru și inspirația de-a concepe altele.